

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12Csp/151/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321204088
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Engel
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:8321204088.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Jozefom Engelom v spore žalobkyne: E. E., nar.XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX Q., zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: TELERVIS PLUS, a.s., Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zast. STRELÁK & Partners, s.r.o., Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52 451 747, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 926,20 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 500 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Súd p r i z n á v a žalobkyni vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala dňa 20.12.2021 na tunajší súd žalobu proti žalovanému, ktorou žiadala zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 926,20 eur ako primeraného finančného zadostučinenia a na náhradu trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnila tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. XXCsp/XX/XXXX o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná v oboch uplatňovaných nárokoch, a to na základe rozsudku Okresného súdu Humenné, sp. zn. XXCsp/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Ako spotrebiteľka uplatňovala primerané finančné zadostučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadostučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol na súde úspešný. Primerané finančné zadostučinenie preto požadovala vo výške 926,20 eur, čo zodpovedá tomu, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 326,20 eur a za neprijateľnú zmluvnú podmienku požadovala 600,- eur.

3. Zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s podanou žalobou a ani s výškou uplatneného nároku. Sankčná a odradzujúca funkcia primeraného finančného zadostučinenia nie je dostačujúcim argumentom na priznanie PFZ vo výške požadovanej žalobcom. Súd musí skúmať a v rámci dokazovania mať dostatočne preukázanú dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu a až následne sa môže zaoberať výškou primeraného finančného zadostučinenia.. Z konštantnej judikatúry ESLP

vyplýva, že primerané finančné zadostučinenie vo väčšine prípadov nemá byť rovnaké ako hodnota porušeného práva a malo by ujmú primerane kompenzovať, nie nahrádzať. V tomto prípade treba brať do úvahy, že žalobcovi už bola úspešne priznaná plná výška bezdôvodného obohatenia vrátane úrokov z omeškania, rovnako bola neplatnosťou sankcionovaná zmluva o poskytovaní finančných služieb bez dosiahnutia profitu na strane žalovaného, žalobcovi boli priznané trovy konania, a žalovaný predmetnú, žalobcom napádanú zmluvnú neprijateľnú podmienku, v praxi ani pri súdnom vymáhaní pohľadávok už neaplikuje a požaduje výhradne len zaplatenie poskytnutej istiny. Pri posudzovaní výšky PFZ je podľa žalovaného nutné vziať v úvahu, že porušenie spotrebiteľského práva bolo už svojim spôsobom voči žalovanému sankcionované, a to vyhlásením neplatnosti zmluvy bez dosiahnutia profitu žalovaného, ako aj tým, že spotrebiteľ dosiahol satisfakciu v podobe priznaného bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania. Súd by mal taktiež vziať v úvahu, že žalovaný predmetnú, žalobcom napádanú zmluvnú podmienku, v praxi ani pri súdnom vymáhaní už neaplikuje a v rámci svojich nárokov uplatňovaných súdnou cestou požaduje výhradne len zaplatenie poskytnutej istiny. Žalovaný, ktorý už niekoľko rokov neposkytuje nebankové úvery, nemôže zmeniť už uzavreté zmluvy, resp. upraviť ich podmienky, ale z jeho konania a rozsahu žalovaných nárokov na súdoch SR je zrejmé, že žalovaný si voči spotrebiteľom uplatňuje len nároky plne rešpektujúce platnú právnu úpravu, pričom nenárokuje si plnenia vyplývajúce zo zmluvných podmienok, ktoré sú vyhlasované súdmi SR za neprijateľné (zmluvné pokuty, domáci servis a pod.). Žalovaný má za to, že uplatnený nárok žalobcu je s ohľadom na okolnosti prípadu nedôvodný a požadovaná výška PFZ nie je adekvátna/primeraná intenzite porušenia spotrebiteľského práva a okolnostiam prípadu. Žiadal súd, aby žalobu ako nedôvodnú zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške.

4. Vykonaným dokazovaním a to oboznámením sa s obsahom žaloby, prednesom zástupcu žalobcu, vyjadrením žalovaného, rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. XXCsp/XX/XXXX - XXX zo dňa XX.XX.XXXX, súd zistil nasledovný skutkový stav:

5. Zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 02.03.2022 zotrval na podanej žalobe a na písomných vyjadreniach v celom rozsahu. Podľa zástupcu žalobcu v danej veci bola zmluva o úvere uzavretá v roku XXXX a v tom čase, žalovaný ako dodávateľ mohol vedieť aké náležitosti musí zmluva o úvere obsahovať, a preto považoval uplatňovaný nárok za primeraný.

6. Zástupca žalovaného sa na pojednávanie nedostavil, pričom svoju neúčast' ospravedlnil a preto súd pojednával aj bez účasti zástupcu žalovaného.

7. Z rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa XX.XX.XXXX sp.zn. XXCsp/XX/XXXX - XXX vyplýva, že predmetným rozsudkom súd priznal žalobkyňi voči žalovanému sumu 326,20 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania od 04.07.2018 do zaplatenia z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a zároveň určil, že zmluva o poskytovaní finančných služieb č.XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorená k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. K XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

8. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobe bolo potrebné vyhovieť čiastočne.

9. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadostučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá

zákon a že toto porušenie je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie.

10. Predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde a toto je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

11. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenal, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (pozri uznesenie NS SR, sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.9.2016).

13. Žalobkyňa preukázala relevantným spôsobom porušenie zákonnej povinnosti žalovaného a taktiež preukázala, že toto namietané porušenie bolo spôsobilé privodiť jej ujmu a dokonca ju aj privodilo, pretože napriek právoplatnému priznaniu bezdôvodného obohatenia v základnom konaní si priznaný nárok musela uplatniť v exekučnom konaní proti žalovanému. Žaloba je preto v plnom rozsahu dôvodná.

14. Žalobkyňa v konaní vedenom na tunajšom pod sp. zn. XXCsp/XX/XXXX úspešne uplatnila porušenie práva spotrebiteľa, a preto má právo na primerané finančné zadostučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie jej práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách (§ 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa) nesie zodpovednosť. Žalovaný si v pôvodnom konaní uplatnil vo vzťahu k žalobkyni ako spotrebiteľovi vo finančnom vyjadrení viac, ako dovoľujú predpisy na ochranu spotrebiteľa, a uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy podmienil uzatvorením zmluvy o poskytovaní finančných služieb, čo je z pohľadu hodnotenia súdu nekalou obchodnou praktikou, a teda neprijateľnou podmienkou voči žalobkyni, pričom mal zákonnú povinnosť zdržať sa používania takých zmluvných dojednaní, ktoré sú pre spotrebiteľa neprijateľné a ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie.

15. Je preukázané, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. XXCsp/XX/XXXX bolo konštatované porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne, ktorá sa podľa ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa rozhodla iniciovať spor o priznanie primeraného finančného zadostučinenia.

16. Súd poukazuje na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove, podľa ktorej pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadostučinenia súd berie do úvahy aj postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života. Inštitút primeraného finančného zadostučinenia predstavuje doplnkovú ochranu spotrebiteľa, ktorú z explicitného znenia zákona nemožno stotožňovať s úspešne uplatneným právom (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/114/2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/179/2018 zo dňa 31.01.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/115/2018 zo dňa 29.01.2019).

17. Výška primeraného finančného zadostučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, preto ustálenie výšky primeraného finančného zadostučinenia je na úvahe súdu a súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci.

18. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadostučinenia sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. V dôsledku

konania žalovaného žalobcovia museli chrániť svoje spotrebiteľské práva súdnou cestou, s čím súvisí vynakladanie prostriedkov a času na vyhľadanie odbornej pomoci. Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní.

19. Poskytnutie zadosťučinenia nie je sankcia za samotnú existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, aj keď určitý odstrašujúci a preventívny účinok je v zadosťučinení obsiahnutý. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia na účely ochrany spotrebiteľa musí spĺňať požiadavku účinného, výchovného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Pri určovaní jej výšky je spravodlivé a logické, aby táto vychádzala z ujmy, ktorá spotrebiteľovi bola spôsobená. Súd sa stotožňuje s názorom Krajského súdu v Prešove, podľa ktorého odradzujúco môže pôsobiť len hrozba straty prevyšujúca nad 50 % sumy, o ktorú chcel veriteľ spotrebiteľa protiprávne pripraviť, aby veriteľ niesol riziko straty, keďže sa chcel bezdôvodne na úkor spotrebiteľa obohatiť (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/53/2016 zo dňa 04.10.2016).

20. Súdu sa javilo neprimerané priznať plnú výšku požadovaného primeraného zadosťučinenia v sume 926,20 eur. Žalobkyni priznal finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur, ktoré po vyhodnotení okolností považuje za primerané. Pri stanovovaní výšky súd bral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný použil v úverovom vzťahu vo vzťahu k žalobkyni súdom uznanú neprijateľnú zmluvnú podmienku, na základe ktorej súd určil neplatnosť Zmluvy o poskytovaní finančných služieb zo XX.XX.XXXX uzatvorenej k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. V. zo dňa XX.XX.XXXX. Úhrady, ktorými mala byť splácaná odmena v zmysle neplatnej zmluvy, majú byť započítané na úhradu dlhu žalobkyne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tento dlh tak žalobkyňa preplatila o sumu 362,20 eur, ktorá jej bola ako bezdôvodné obohatenie priznaná a žalovaný bol povinný zaplatiť ho žalobkyni spolu so zákonným úrokom z omeškania do troch dní od právoplatnosti rozsudku, odradzujúcu funkciu, a preto súd vyhodnocoval primeranosť výšky finančného zadosťučinenia aj s ohľadom na túto funkciu.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené súd považoval za primerané priznať žalobkyni finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

22. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia na účely ochrany spotrebiteľa plní aj odradzujúcu funkciu, a preto aj s poukazom na túto funkciu považoval súd výšku zadosťučinenia za primeranú.

23. Podľa názoru súdu výška priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, pričom vo vzťahu k žalobkyni - spotrebiteľke nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa.

24. Podľa § 255 ods.1CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a priznal žalobkyni vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, z dôvodu, že rozhodnutie vo veci záviselo od úvahy súdu.

26. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.